

ת"פ 20765/02/19 - מדינת ישראל נגד יוסף חיים קדוש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20765-02-19 מדינת ישראל נ' קדוש (אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף חיים קדוש

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של חבלה חמורה מכוח הוראות סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
2. עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 2.2.19, בסמוך לשעה 23:40, נהג המתלון במסגרת עבודתו כנהג אוטובוס בתחום היישוב ביתר עילית והתפרץ לתוך צומת באופן שהנאשם נאלץ לסטות עם רכבו מהנתיב. המתלון עצר את האוטובוס והרים את ידיו במחוות התנצלות. הנאשם חשב שהמתלון מנפנף בידיו מתוך כוונת זדון וכאשר המתלון עצר את רכבו בתחנת אוטובוס קרובה חסם הנאשם את האוטובוס ברכבו, ירד מהכביש וניגש לחלון המתלון. המתלון פתח את החלון והתנצל בפני הנאשם על כך שהתפרץ לצומת אך הנאשם הניף את ידו, הכה את המתלון במכת אגרוף, ושבר את אפו.
3. במסגרת הצגת הסדר הטעון סוכם בין הצדדים, כי יוגש תסקיר מבחן בטרם ישמעו טיעונים לעונש, כאשר הצדדים ישובו וישוחחו לאחר קבלת התסקיר. בנוסף, סוכם על הקלה בתנאים בהם היה נתון הנאשם.

ראיות התביעה:

4. מטעם התביעה הוגשה תמונה המתעדת את המתלון לאחר אירוע התקיפה.

רקע תעבורתי קודם:

5. לחובת הנאשם עבר תעבורתי הכולל 6 הרשעות קודמות, בגין אחת מהן ביצע צו של"צ.

עמוד 1

תסקירי שירות המבחן:

6. ביום 24.9.19 הוגש התסקיר הראשון. בתסקיר תואר הנאשם כבן 19, רווק ותלמיד ישיבה, המתגורר בבית הוריו. משפחת הנאשם, לו 7 אחים, משפחה חרדית, אביו אברך והאם סייעת בגן ילדים. הנאשם תיאר את הוריו כדמויות מיטיבות ותומכות. עוד תיאר השתלבות תקינה במסגרות החינוך כאשר בעת הנוכחית למד בישיבה גבוהה בירושלים, אשר בה השתלב לטענתו באופן מוצלח.
7. הנאשם עבד בעבודות זמניות באופן בלתי יציב. הוא לא התגייס לצבא והצהיר כי היה מעוניין לבצע שירות לאומי, אך עקב ההליך הפלילי הדבר לא התאפשר. עוד טען שתכנן ללמוד הוראה אך התבקש להמתין עד לאחר סיום ההליך הפלילי.
8. בהתייחסו לעבירה הנוכחית תיאר הנאשם כי חסם את האוטובוס ברכבו מתוך רצון לשוחח עם המתלונן ולהסביר לו את הסכנה שבנהיגתו. לטענתו הוא חש בתוקפנות מצד המתלונן ובתגובה לכך הדף אותו, כאשר לא התכוון לפגוע בו. הנאשם שלל התנהגות של אובדן שליטה ואלימות. הנאשם אמנם הביע חרטה מילולית על המעשים אך שירות המבחן התרשם מכך שהמדובר באמירה מילולית בלבד, ללא כוונת חרטה ממשית, שכן הנאשם גלגל את האחריות לפתחו של המתלונן ולא הביע אמפתיה כלפי הפגיעה בו. להתרשמותם, ברקע לאירוע תחושת פגיעות שחש הנאשם ותגובתו הייתה ניסיון להשיב לעצמו את תחושת הכוח. שירות המבחן התקשה להבין את הפער בין חייו הנורמטיביים של הנאשם טרם האירוע לבין המעשה החמור שביצע.
9. עוד התרשם שירות המבחן מכך שהנאשם מתקשה להתמודד עם קשיים ומורכבות ועורך אידיאליזציה לתמונה המשפחתית. מהאבחון עלה שהנאשם מתקשה להכיר בדפוסיו האלימים ואינו מסוגל לבצע בקרה פנימית של תחושותיו במהלך האירוע. להתרשמות שירות המבחן, האמור נובע מדמיו עצמי נמוך של הנאשם וצורך בחיזוקים חיצוניים מסיבה שאינה ידועה לשירות. הנאשם מייחס חשיבות מופרזת לתדמיתו העומדת בבסיס תחושת הערך העצמי שלו. כל האמור תואר בגורמי הסיכון להישנות העבירה. בגורמי הסיכון תואר גילו הצעיר של הנאשם, התנהלותו הנורמטיבית, כוחות חיוניים הבאים לידי ביטוי במסגרת הלימודית והתפקודית והיעדר עבר פלילי. על רקע שיקולים אלו הוערך הסיכון להישנות העבירה ברמה בינונית.
10. בתום התסקיר ציין שירות המבחן שהנאשם הביע הסכמה להשתלב בקבוצה טיפולית לצעירים ועל כן התבקשה תקופת דחייה.
11. ביום 14.1.20 הוגש תסקיר משלים. בתסקיר צוין שהנאשם חווה את ההליך הפלילי כמעכב את התפתחותו. הנאשם הביע חרטה מילולית על מעשיו, ובנסיבות אלו המליץ שירות המבחן על צו מבחן למשך שנה וחצי וצו של"צ בהיקף 200 שעות.
12. בדיון ביום 16.1.20 ביקשו הצדדים, בהסכמה, שהנאשם יופנה לבדיקה נוספת בשירות המבחן.
13. ביום 22.3.20 הוגש תסקיר נוסף. בתסקיר תואר שבתקופת הדחייה ביקש הנאשם להשתתף בהליך צדק מאחה עם המתלונן וכי הנושא מצוי בבדיקה. עוד התבקשה דחייה נוספת לשם מיצוי ההליך

השיקומי.

14. בתסקיר המשלים מיום 29.9.20 ציין שירות המבחן שהליך הצדק המאחה נעצר משום שנדרשת הפנמה רבה יותר של חומרת המעשים לצורך השתתפות בהליך. באשר לשילוב הנאשם בקבוצת שיקום ציין שירות המבחן שבשל סיבות שאינן קשורות בנאשם - הוא טרם החל טיפול מותאם ועל כן התבקשה דחייה נוספת לצורך שילובו בקבוצה ייעודית.
15. בתסקיר מיום 11.1.21 צוין שבמהלך תקופת הדחייה ניכר כי חל שינוי בתפיסתו של הנאשם את חומרת העבירות. הנאשם מסר שהתנהגותו הייתה ילדותית ובלתי מתחשבת וכי הוא מתחרט על כך. עוד שולב הנאשם בקבוצה ייעודית והשתתף באופן משביע רצון בקבוצות. הנאשם נקט בתחילה בגישה הגנתית אך בהמשך חל שינוי בגישתו והוא הצליח להיפתח לחברי הקבוצה.
16. במהלך השתתפותו בקבוצה התרשם המדריך מכך שתגובותיו של הנאשם בעלות קווים מרצים ומרמתיים המסייעים לו להיחלץ ממצבי קושי. מצד שני - בקבוצה שהתקיימה מחוץ למתחם הקבוע בלט הנאשם לחיוב באופן שיקדם את יתר חברי הקבוצה.
17. התרשמותו הכוללת של שירות המבחן הייתה משינוי שחל בגישתו של הנאשם, משיתוף פעולה והכרה בחומרת המעשה. בנסיבות אלו המליץ שירות המבחן על סיום ההליך והטלת צו מבחן למשך שנה על הנאשם, על ענישה שיקומית בדמות צו לשל"צ בהיקף 200 שעות, מאסר מותנה וכן פיצוי כספי למתלונן.

תמצית טיעוני הצדדים:

18. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה שהנאשם פגע במעשיו בהגנה על שלמות האוטונומיה של הפרט בכך שלא תופנה כלפיו אלימות וכן פגע בשלטון החוק. המאשימה הפנתה לכך שהמתלונן התנצל בפני הנאשם אך עדין הוכה על ידו, המדובר במתלונן שהוא אדם מבוגר ואיש נעים הליכות שלא ביקש להתגרות בנאשם.
19. בפסיקה נודעה חומרה יתרה לעבירות אלימות ונקבע כי העונש הראוי עבור עבירות דומות הינו מאסר מאחורי סורג ובריח. לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.
20. באשר לנאשם ציינה המאשימה שמתחילה עלה שהנאשם אינו נוטל אחריות אמיתית למעשה, וכי הוא מתקשה להביע אמפתיה כלפי המתלונן. עוד נטען שהנאשם התעסק באותה עת בעיכובים שההליך גורם להתקדמותו בחייו. לדבריה, עמדת שירות המבחן אינה תואמת את חומרת המעשה ואף לא את מצבו של הנאשם, אשר מצוי בתחילת טיפול אותו לא השלים. לנאשם רישום תעבורתי הכולל 6 עבירות שנעברו בתוך 3 שנים בלבד, כאשר באחד מגזרי הדין שניתן בעניינו בבימ"ש לנוער, ניתן ימים ספורים לפני האירוע שהתרחש בהליך זה. המכלול מצביע לדבריה על התנהגות אלימה ובעייתית. לאור האמור עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 4 חודשים, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.
21. הסנגור טען מנגד שפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה עוסקים במקרי אלימות חמורים בהרבה,

בחלקם בצירוף עם נשק קר. הסנגור טען שאמנם, הנאשם אינו מכחיש את המעשה וחומרנו. עם זאת, המדובר במי שהיה בזמנו נער בן 19, שעבר הליך טיפולי ארוך במהלך ההליך. על פיו, עמדת המאשימה כפי שנמסרה בדיון אינה תואמת את עמדת ראש יחידת התביעה, כפי שנמסרה לו מפיו, לפיה תעתור המאשימה ל-4 חודשי מאסר שירוצה על דרך עבודות השירות.

22. הסנגור ציין את העובדה שהנאשם שהה במעצר בית בתנאים מגבילים למשך 6 חודשים, וכן את שיתוף הפעולה המלא שלו עם שירות המבחן. עוד צין את הפנמתו הרבה את חומרת האירוע, את החרטה שהביע בקשר למעשה, את התרומה הרבה שהוא מקבל מהקבוצה השיקומית וכי היא בונה את בטחונו העצמי. הנאשם כיום רגוע ולא היה פועל באופן דומה. הנאשם לומד כיום חצי יום בישיבה ולאחר זמן רב הצליח להשתלב בעבודת משלוחים בחנות בשרים.

23. הסנגור הפנה לפסיקה בה נגזרו במקרים דומים עונשי של"צ ואף בוטלה ההרשעה. בנסיבות האמורות ביקש הסנגור מבית המשפט לסטות ממתחם העונש הנהוג ומשיקולי שיקום לקבל את המלצת שירות המבחן.

24. בתום הדברים דיבר הנאשם. הנאשם טען שמאז התרחשו הדברים הוא הפנים היטב את חומרת המעשים וזאת בזכות השיקום שעבר בשירות המבחן. לטענת הנאשם, כיום הוא רגוע יותר ומיושב בדעתו, גם בנהיגתו בכביש. הנאשם טען שבניגוד לנטען, הוא נטל אחריות מלאה למעשה ועד היום כאשר הוא נתקל במתלונן הוא חש חרטה בליבו על שפגע בו. הנאשם הצהיר כי הוא מבקש להמשיך בטיפול בו החל ואף הביע נכונות לביצוע עבודות שירות או של"צ וכן לפצות את המתלונן. עוד טען שביקש להעביר מכתב התנצלות למתלונן אך הדבר נמנע בעדו.

מתחם העונש ההולם

25. כידוע, מתחם העונש נקבע לאורו של עקרון ההלימה, בו משוקלל הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת (תיקון 113 לחוק העונשין, סעיף 40 לחוק).

26. במקרה שלפני פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על גופו של אדם וחירותו, פגיעה בחופש התנועה והעיסוק של המתלונן וכן הראה במעשיו על זלזול בוטה בשלטון החוק ובשמירה על הסדר הציבורי.

27. בפסיקה נקבע כי בעת עיסוקו בעבירות אלימות על בית המשפט להבהיר שהשימוש באלימות כאמצעי לפתרון בעיות, הינו אמצעי כוחני והרסני, ומצווה עליו לשרשו ולמגרר. ראו: ע"פ 6560/15 **סריס נ' מדינת ישראל** (2.5.16); ע"פ 1554/13 **פלואי נ' מדינת ישראל** (19.5.15); ע"פ 5794/13 **מדינת ישראל נ' שיכה** (2.4.14).

28. בעפ"ג 56964-11-19 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' דוידסקו** (נבו 22.2.2020), נקבע בעניין אלימות בכביש כי: "למרבה הצער בשנים האחרונות אנו עדים למקרים ההולכים ומתרבים של חוסר סובלנות ושל אלימות משולחת רסן בכבישים, ללא כל התגרות. התנהלות אלימה זו מהווה תופעה רעה

המחייבת תגובה עונשית הולמת שבמרכז יעמדו שיקולים של הרתעה וגמול" (ראו: ס' 23 לפסה"ד).

29. מעין בפסיקת בתי המשפט עולה כי מתחם העונש הינו רחב והעונש נקבע עפ"י חומרת המעשים, רקע פלילי קודם, הכרת הנאשם במעשים, שינוי שעבר ועוד.

30. להלן פסקי דין שמצאתיהם רלוונטיים לצורך קביעת מתחם העונש במקרה שלפני. המדובר במקרים הדומים ככל הניתן לנסיבות האירוע שלפני:

א. ברע"פ 9177/20 **מתן אלזאם נ' מדינת ישראל** (נבו 26.01.2021), הורשע הנאשם בהכאת קטין בן 14 במכת אגרוף במהלך תגרה, ובגרירת חבלה חמורה בדמות שבר בארובת העין, נקבע בבימ"ש השלום כי נוכח היעדר עבר קודם, שיקום מרשים ונטילת אחריות, יחרוג ביהמ"ש ממתחם העונש, שנע בדר"כ בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל, והעונש שהוטל על הנאשם היה בדמות מאסר מותנה וצו לשל"צ. ערעור הנאשם אודות ביטול ההרשעה נדחה ב-2 ערכאות הערעור תוך שנקבע שחומרת המעשים אינה מצדיקה ביטול הרשעה.

ב. ברע"פ 726/19 **דוד נחמן עמיאד נ' מדינת ישראל** (נבו 31.01.2019) אושר גזר דינו של בימ"ש השלום שדן בעניינו של נאשם אשר הוטל עליו עונש מאסר בפועל למשך 3 חודשים פחות יום אחד, בגין כך שהטיח את מרפקו באדם אחר בפאב, כאשר כתוצאה מכך נגרמה למתלונן חבלת ראש חמורה ונשברה לו שן קדמית (ראו: ע"פ (ירושלים) 35694-08-18 **דוד נחמן עמיעד נ' מדינת ישראל** (נבו 26.12.2018)). הנאשם לא היה כשיר לביצוע עבודות שירות.

ג. ברע"פ 5621/11 **יוסף אלקובי נ' מדינת ישראל** (נבו 5.2.2012) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בכך שהכה את גיסו באגרופים ובבעיטות, גרם לו לשברים בארובת העין, בצדי הפנים ובשיניים ולאובדן הכרה. על הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל, מע"ת, פיצוי למתלונן בסך 15,000 ₪ וקנס בסך 3,000 ₪. גזה"ד אושר ב-2 ערכאות הערעור.

ד. בעפ"ג 56964-11-19 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' דוידסקו** הנז' נקבע בעניינו של אדם שבעקבות תגרה בכביש היכה בפניו של הנהג באגרוף ושבר את אפו, כי מתחם העונש נע בין מאסר קצר ועד ל-25 חודשי מאסר, כאשר בשל שיקולי שיקום בוצעה סטייה ממתחם העונש והוטל על הנאשם צו לשל"צ, סך 7,500 ₪ פיצוי למתלונן ומע"ת.

ה. בע"פ (מחוזי מרכז) 47734-01-17 **דוד שרעבי נ' מדינת ישראל** (נבו 16.05.2017) נדון ערעור בעניינו של נאשם אשר הורשע בכך שבעקבות סכסוך בכביש הכה את המתלונן באגרוף וגרם לשבר באפו. על הנאשם הוטל בבימ"ש השלום עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מע"ת ופיצוי בסך 7,500 ₪ למתלונן. ערעור על חומרת העונש נדחה בביהמ"ש המחוזי תוך שצוין שהעונש מידתי ומתחשב לקולא במצבו של הנאשם.

ו. בעפ"ג (מחוזי ים) 38039-04-15 **דוד רחמן נ' מדינת ישראל** (נבו 10.12.2015) נדון ערעור בעניינו של נאשם שהורשע בכך שתקף נהג אוטובוס באגרופים, גם בעודו שכוב על

הרצפה, וגרם לו לשבר באף שהצריך ניתוח ואשפוז, חבלות בפניו, בידיו וברגליו ובסופו של דבר נגרמה לו פגיעה ממשית בתפקוד. כמו כן גנב הנאשם מהנהג כסף מזומן ו- 66 כרטיסיות אוטובוס. על הנאשם הוטל עונש של 6 חודשי מאסר ויום אחד לריצוי בפועל, מע"ת וכן פיצוי למתלונן בסך 30,000 ₪. ערעור על חומרת העונש נדחה.

31. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הקונקרטית שלפני יש להתייחס לכך שהמדובר בתקיפה שתוצאתה חמורה. הנאשם שהינו אדם צעיר, ללא כל סיבה, פנה לנהג אוטובוס, אדם מבוגר, והיכה אותו בחוזקה רבה, ללא שום התגרות מצדו, ואך ורק משום שפגע בכבודו.

32. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג') סבורני כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות ועד 12 חודשים.

33. במקרה דנן לא קיימים טעמים המצדיקים לסטות ממתחם העונש ההולם. בכל הנוגע להמלצת שרות המבחן הרי שהנאשם אומנם סיים את השתתפותו בקבוצת הצעירים, אך בכך אין די, שכן הטיפול החל רק לקראת תום ההליך, כאשר התסקיר המסכם מנוסח באופן כללי, ואינו נותן ביטוי מספק לאופי הטיפול שניתן ובעיקר לא להתרשמות גורמי המקצוע באשר לאותם פרמטרים עליהם עמד שרות המבחן בתסקירו מיום 24.9.2019. (ראו: תחת הכותרת "המלצה"). להתרשמותי, ומקריאת התסקיר לא ניתן לקבוע, כי המדובר בשינוי ממשי. בנוסף, המלצת שרות המבחן נעדרת התייחסות לרמת המסוכנות שנקבעה בעניינו בתסקיר מיום 24.9.2019. בכל מקרה, ובהתאם להלכה שיקום הינו פרמטר אחד מתוך מכלול שיקולים אותם על בית המשפט לשקול בעת גזירת העונש, ואף אם המדובר בשיקום משמעותי- שלא כבעניינו- אין בית המשפט מחויב לאמץ עמדה זו.

קביעת עונשו של הנאשם בטווח הענישה שנקבע:

34. לאחר קביעת מתחם הענישה יש לקבוע את עונשו של הנאשם שלפני בטווח הענישה שנקבע. במסגרת קביעה זו ישקול בית שיקולים אישיים הנוגעים לנאשם כגון מצבו האישי, שיקולי שיקום, קבלת אחריות על מעשיו ועוד. בפסיקה נקבע כי במסגרת קביעה זו רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ועליו לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם לקולה ולחומרה, כמו גם נסיבות אחרות ככל שמצא שהן רלוונטיות. עוד יתחשב בית המשפט במסגרת שיקולים אלו בשיקולי ההרתעה, ובכללם הרתעת הרבים.

35. לטובת הנאשם יש לשקול שיקולים אלו:

א. הנאשם בחור צעיר כבן 21 (בעת האירוע בן פחות מ-20), נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על מעשיו, כאשר מאז האירוע חלפו למעלה משנתיים ימים.

ב. הנאשם מראה כוחות חיוביים בתפקודו בשיבה. גם בקבוצה הטיפולית התגלה כבעל כוחות חיוביים ומועילים וניכר כי קיים פער בין המעשה שתואר בכתב האישום לבין אורחות חייו באופן כללי.

ג. ניכר כי חל שינוי בעמדתו של הנאשם כיום ביחס למעשה שביצע, וכי התבגרותו והפנמת האירועים כמו גם ניהול ההליך, היוו עבורו גורם מאיץ לשינוי.

36. מן העבר השני, ניצב לחובת הנאשם עברו התעבורתי הכולל ביצוע מספר עבירות בטווח זמנים קצר, לרבות עבירה חמורה של נהיגה ללא רישיון, בגינה נדון לצו של"צ. יוער, כי גזר הדין בתיק זה ניתן מספר ימים טרם ביצע הנאשם את העבירה בתיק שבפניי.

37. סבורני, כי אופי האירוע ותוצאתו מחייב ענישה מרתיעה, גם מטעמים הקשורים בהרתעת הרבים, נוכח תופעת האלימות הרווחת לצערנו בכבישי ישראל בכלל, וכנגד נהגי אוטובוס בפרט.

38. בשים לב לשיקולים האמורים מצאתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

א. 60 ימי מאסר שירוצו על דרך עבודות השירות. הממונה יעדכן בדבר מועד תחילת עבודות חדש בתוך 30 יום.

ב. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות.

ג. פיצוי למתלונן בסך 4000 ₪. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים חודשיים החל מיום 3.10.2021.

ד. צו מבחן למשך שנה.

39. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשרות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"א, 08 יולי 2021, במעמד המאשימה הנאשם ובא כוחו.